

عنوان مقاله:

بررسی اپیدمیولوژیک سقوط از اسب و مصدومیت های چابکسواران ایرانی 1387-1394

محل انتشار:

کنگره سراسری رویکرد پزشکی ورزشی در آسیب و سمینار تازه های علوم ورزشی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سعید سیدقلی - رزیدنت پزشکی ورزشی- گروه پزشکی ورزشی- دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

زهرا مدنی - استادیار- گروه پزشکی ورزشی- دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

پریسا اسلامی پرکوهی - دکترای تخصصی پزشکی اجتماعی، پژوهشگر ارشد، معاونت فناوری و تحقیقات، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

سیداسماعیل شفیعی - گروه پزشکی ورزشی- دانشکده پزشکی ساری دانشگاه علوم پزشکی مازندران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: رقابت های حرفه ای اسبدوانی، ورزشی محبوب در سراسر دنیا هست. ایمنی و سلامت سوارکاران همیشه مورد توجه بوده است. شرایطی مانند رفتار غیر قابل پیش بینی اسب مسابقه، سرعت بالا و انرژی زیاد، سوارکار را در معرض سقوط از اسب و مصدومیت قرار می دهد. با اینکه حداقل پنجاه سال از برگزاری و گسترش مسابقات رسمی اسبدوانی در ایران می گذرد، اما اطلاعات مدونی راجع به مصدومیت های چابک سواران ایرانی در دست نیست. این مطالعه برای اولین بار در ایران به بررسی اپیدمیولوژیک این نوع مصدومیتها می پردازد. مواد و روشها: در این مطالعه مشاهده ای مقطعی گذشته نگر، داده های مرتبط با مصدومیت همه چابک سواران ایرانی که در سالهای 1387-1394 در مسابقات رسمی اسبدوانی کورسی در شهر های مختلف ایران رقابت داشته اند، با مراجعه به صورت جلسه های رسمی ثبت مصدومیت، سوابق بیمه حوادث، بازبینی فیلم رقابت ها و مصاحبه حضوری یا تلفنی با چابک سواران مصدوم گرد آوری شد. یافته ها: در مجموع 27897 مسابقه اسبدوانی بر گزار و 166 مورد سقوط از اسب و 90 مورد مصدومیت چابکسوار ثبت شد. بروز سقوط و مصدومیت چابکسوار به ازای هر 1000 مسابقه به ترتیب 95/5 و 22/3 محاسبه شد. بیشترین فراوانی سقوط در وضعیتهای رقابت در مسیر های کوتاهاتر (5/67 %)، عبور از پیچ های مسیر (4/59 %) برخورد با اسب جلویی (5/17 %) و در چابکسواران با تجربه (9/66 %) مشاهده شدو ارتباط توزیع فراوانی این متغیر ها با متغیر سقوط معنا دار بود ($p < 0.05$). درصد فراوانی ماهیت مصدومیت ها به ترتیب آسیب های بافت نرم (39 %)، ضربه های سر و کما (37 %) و شکستگی ها و در رفتگی های مفاصل (24 %) بود و نزدیک به نیمی از موارد (48 %) در اندام های فوقانی رخ داد. 49 نفر (54 %) از مصدومین بستری و بقیه درمان سرپایی شدند. 6 نفر (7 %) به خاطر شدت مصدومیت دیگر قادر به اسبدوانی حرفه ای نبودند. استنتاج: پژوهش های بیشتر در زمینه مستند سازی و تجزیه و تحلیل الگوی مصدومیت های چابک سواران ایرانی جهت فراهم نمودن داده های پایه، ایجاد سیستم مراقبت منطقه ای و ملی و معرفی و اولویت بندی راهکار های پیشگیری از رخداد این مصدومیت ها ضرورت دارد.

کلمات کلیدی:

چابک سوار، اسبدوانی حرفه ای، مصدومیت، ایران مسابقات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/962094>

